

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 152. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117825552/facsimile.pdf (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

Og ad den Vej bar Sølvør hende tilbage. Ledet af et klarsynet Instinkt, som om han kendte alle Gange og Afsatser fra sine natlige Tankebesøg, gik han uden at betænke sig ind i det hemmelige Rum bag Panelet, fandt Opgangen til Hovedtrappen, steg bestandig opad, drejede igennem Korridorer, gik under det tunge Tæppeforhæng, aabnede den sidste Dør og mærkede først, han havde baaret en Byrde, da han slap den.

Og den ømmeste Glæde betog Sølvør, da han saa hende hvile paa hendes egen Seng — uskadt — stedse sovende sundt og trygt — men stemplet af hans Elskov som en Rosenobel, der paa den modsatte Side af sin store stiliserede Rose har faaet præget Billedet af sin Konge.

Maanen kastede sine flimrende Sølvstjerner rundt omkring i det lille Rum. Med sød Undren betragtede Sølvør Bedeskamlen og den brune Rosenkrans — uden Kors.

Og da han gik tilbage til sit Fængsel, følte han sig som Gaardens Herre. Og dybt ned i sit Kælderrum fornam han som en Syngen i alle Sten et Ekko af Gros sunde besvangrede Søvn.